

SPORTIEF
MET SOCIALE
MEDIA

WAT MAG WEL EN NIET?

Soms is mediagedrag zo grensoverschrijdend dat er sprake kan zijn van strafbare feiten. Voor sportbesturen is het belangrijk om te weten wat er wel en niet mag op internet.

CYBERPESTEN

In de ogen van veel jongeren is pesten vaak 'gewoon lachen' en is het best stoer om tot het randje (of erover) te gaan. Wat ze zich vaak niet realiseren, is dat wat op internet gebeurt niet zomaar weer verdwenen is. Dat YouTube-filmpje waarin een teamgenoot flink voor schut wordt gezet, blijft voor eeuwig online staan. Uit onderzoek blijkt dat één op de drie jongeren wel eens online is getreiterd. Dat kan gaan om een kwetsend bericht, lastig gevallen worden via WhatsApp of foto's die openbaar worden gemaakt op sociale netwerksites. De gevolgen van digitaal pesten kunnen groot zijn.

STRAFBAAR?

Pesten is niet strafbaar, tenzij een kind stelselmatig wordt belaagd. Dan is er sprake van stalking en kunnen ouders aangifte doen. Ook wanneer het slachtoffer lichamelijk letsel of materiële schade is toegebracht, of wordt bedreigd, kan aangifte worden gedaan. Pesten op zich is dus niet strafbaar, maar er kunnen wel degelijk strafbare gedragingen zijn binnen het pestgedrag. Zodra het pesten uitmondt in bedreiging, stalking of mishandeling, kan daarvan aangifte gedaan worden.

SEXTING

Sexting is het versturen van seksueel getinte berichten, foto's en video's. Bijvoorbeeld een jongere die een teamlid overhaalt om voor de webcam iets uit te trekken en die foto rondstuurt. Online seks dus, waar veel tieners dagelijks mee te maken hebben. Uiteindelijk gaat het vaak om normaal experimenteergedrag van pubers, maar het kan strafbare feiten opleveren. Sexting kan een hoop schade veroorzaken. Foto's en video's die zijn bedoeld voor vrienden, kunnen gaan zwerven over internet en in kinderpornonetwerken terecht komen, zonder dat je ze ooit weg kunt krijgen.

STRAFBAAR?

Beelden die online zijn gezet, zullen daar niet meer verdwijnen en altijd weer kunnen opduiken. Jongeren die met seks experimenteren op internet, kunnen strafrechtelijk vervolgd worden. Zowel de makers als de geportretteerden kunnen vanaf hun 12e jaar vervolgd worden voor het maken, bezitten en verspreiden van kinderporno.

BELEDIGING, SMAAD EN LASTER

Door de laagdrempeligheid is het op internet makkelijk om anderen te beledigen of iemands goede naam aan te tasten. Denk aan een Facebook-pagina met zogenaamd 'lollige', bewerkte foto's, een Twitteraccount onder de naam van een ander aanmaken en daarmee kwetsende berichten rondsturen of uit naam van een ander grove berichten in chats posten. Het kan heel moeilijk zijn om zulke praktijken te beëindigen en de beledigingen weer van internet te krijgen.

gen en de beledigingen weer van internet te krijgen.

STRAFBAAR?

Smaad en laster zijn strafbaar. Maar in de praktijk kan een goed gesprek met de verspreider van de beledigingen al een hoop oplossen. Vaak is meer aan de hand: er is bijvoorbeeld sprake van digitaal pesten. Het slachtoffer heeft er in zo'n geval meer aan als het onderliggende probleem wordt aangepakt.

STALKING

Uit woede of wraak kan iemand overgaan tot het stelselmatig lastigvallen en bedreigen van bijvoorbeeld één bepaalde sporter, scheidsrechter of trainer. Jongeren zijn hierbij een kwetsbare groep. In hun levensfase volgen persoonlijke gebeurtenissen elkaar in hoog tempo op, waarbij de sociale vaardigheden niet altijd even snel meegroeien. De laagdrempeligheid van internet maakt het makkelijk om iemand via chat of WhatsApp stevig dwars te zitten. 'Gewoon' ruzie maken en het uiten van bedreigingen of stelselmatig treiteren liggen dan dicht bij elkaar.

STRAFBAAR?

Als er sprake is van stalking kan aangifte worden gedaan. Ook wanneer het slachtoffer lichamelijk letsel of materiële schade is toegebracht, kan aangifte worden gedaan.

WANNEER STAP JE NAAR DE POLITIE?

Voor het doen van een MELDING
Als er geen aangifte gedaan kan worden, kan er wel een melding gedaan worden. De politie is dan toch op de hoogte van de feiten. De politie kan zo feiten verzamelen over een pester. Je hoeft zelf geen slachtoffer of benadeelde te zijn om naar de politie te stappen. Ook als je wilt voorkomen dat een ander mogelijk slachtoffer wordt van strafbare feiten op internet, kun je aankloppen. Je kunt bij de politie ook vragen stellen over cybercrime.

Voor het doen van AANGIFTE
Zoals bij alle andere vormen van criminaliteit kun je, als je slachtoffer van cybercriminaliteit bent of denkt te zijn, aangifte doen bij de plaatselijke politie. Door het doen van aangifte verzoek je de politie een strafrechtelijk onderzoek in te stellen. Zonder

deze aangifte kan de politie vaak niet voldoende onderzoek verrichten. De aangifte is doorgaans het begin van een politieonderzoek. De politie maakt dan een proces-verbaal van aangifte op. Als je minderjarig bent, is het goed om een van je ouders mee te nemen naar het politiebureau. Het doen van een (telefonische) melding is géén aangifte.

Wat neem je mee naar de POLITIE?

Noteer en verzamel zoveel mogelijk informatie en bewijsmateriaal, zoals:

- Data en (exacte) tijdstippen
- Email- en internetadressen (url)
- Gebruikersnaam en aliassen van betrokkene(n)
- Prints van chatlogs en mailberichten
- Bewaarde sms-berichten
- Schermafdruk (via print screen of maak een foto)

wordt gedaan. Ook bevat het reglement een omschrijving van de taken en bevoegdheden van de vertrouwenscontactpersoon en onderzoekscommissie. Wanneer een klacht is ingediend, bepaalt een onderzoekscommissie of deze gegrond is. Zo ja, dan wordt een tuchtzaak aanhangig gemaakt. Wanneer een aangeklaagde op basis van het reglement uiteindelijk tuchtrechtelijk wordt veroordeeld wegens seksuele intimidatie, wordt de aangeklaagde geregistreerd in het registratiesysteem van de NOC*NSF.